



## TVÅ MISSIONSJUBILEER.

**S**venska baptistsamfundets missioner i Kina och Kongo kunna båda vid detta laget se tillbaka på tilländagångna viktiga verksamhetsperioder. Dess första kinamissionär, Carl Vingren, anlände till Kina 1891. Det är således ett 40-årsjubileum, denna mission i år firat.

Samfundets första missionär i Kongo, E. W. Sjöblom, landsteg på Afrikas jord år 1892. Med denna minnesvärda tilldragelse som utgångspunkt skulle således även kongomissionen hava anledning att snart fira ett liknande jubileum. Missionär Sjöblom stupade emellertid på sin post i Kongo år 1903 — innan han ännu hunnit grunda en de svenska baptisternas egen mission, vilket han med stor livlighet åstundat. Sjöbloms maka, fru Ebonne Sjöblom, nödgades av detta och andra skäl efter makens död återvända till Sverige.

Samfundets tredje kongomissionär, Oscar Andersson, utreste år 1914. Hans främsta uppgift blev att utvälja ett för Sv. Baptistmissionen lämpligt verksamhetsfält. Första perioden därnere utnyttjades ock i sådant syfte. Efter detta förarbete möttes familjerna Arvid Svärd och Oscar Andersson i slutet av år 1919 vid Bendela i Basakata land mellan floderna Kasai och Lukenie i Belgiska Kongo. Efter bön och överläggningar beslöto de förlägga de svenska baptisternas mission till detta område, befolkat av ganska vilda folkstammar, som man hoppades vinna för Jesu Kristi rike. Redan i februari 1920

flyttade familjen Svärd till Semendua, beläget i det inre av landet, och så började nästan samtidigt byggandet av de två första stationerna i Kongo. Vår kongomission har sålunda 1930 kunnat se tillbaka på en första 10-årsperiod såsom självständig mission. En omfattande och intressant 10-årsberättelse har också blivit avfattad av missionären Arvid Svärd samt godkänd av Sv. Baptistmissionens kongokonferens.

Allt som allt hava 30 missionärer blivit utsända till Kongo. Av dessa ha dock 5 avlidit, en på grund av giftermål förenat sig med annan svensk mission, och en har, såsom förut blivit nämnt, av hälsoskäl nödgats avbryta sin verksamhet. Den senast utsända anländer till Kongo först under år 1932. Staben av kongomissionärer består således nu av 23 personer, 10 män och 13 kvinnor. Antalet infödda medarbetare är 50. Tre huvudstationer, Bendela, Semendua och Boshwe, med 38 predikoplatser dessutom, finnas nu. Ett 30-tal söndagsskolor och lika många vardagsskolor med tillsammans 2,200 elever samt tre kliniker med nära 6,000 patienter pr år äro i verksamhet. Under det tionde verksamhetsåret ha mått och steg tagits för omedelbart öppnande av en predikantskola och en yrkesskola samt tryckning av evangelierna och skolböcker på folkets språk. Tre kristna församlingar med 322 medlemmar finnas, av vilka Boshwe lilla nya församling utgör ett av de glädjeämnena, som det tionde verksamhetsåret bringat de våra därute och oss härhemma.

De gångna tio åren hava sålunda bringat ett mycket glädjande resultat. Kasaiområdets vilda folk har lyssnat till evangelium och börjat ändra sina fäderneärvda seder. Guds kraft har blivit uppenbar bland dem. Katolicismen med dess många intriger mot protestantisk kristendom har icke förmått hindra evangeliets framgång. Missionärerna hava ådagalagt ett andligt intresse och en praktisk duglighet, parade med ett dödsförakt, som ställa dem i främsta ledet bland Guds vittnen inom våra kretsar. Den nyssnämnda 10-årsberättelsen avslutas med följande ord, som ådagalägga missionärernas känslor i



förhållande till missionens stödjare i hemlandet: »Bakom denna vår mission i Kongo står en här av tiotusenden förebedjare och offerare. Utan dessas stöd hade vi icke kunnat utföra vår gärning. De ha visat ett aldrig svikande intresse för missionen. Gud skall löna dem. De äro alla våra medarbetare».

\* \* \*

Svenska Baptistmissionen i Kina firade den 11 oktober 1931 ett i flera avseenden storslaget 40-årsjubileum.



Sittande fr. v.: Blenda Sundberg, Nita Lucas, Iris Engbom, Signe Lindberg, missionssekreteraren C. G. Lundin, Lisa Collén, Hellen Rinell, Doris Strutz, Susanna Andersson.

Stående fr. v.: Wald. Sundberg, Aron Andersson, D. Collén, Erhard Carlsson, Ernst Eriksson, Eric Strutz, Maja Björk, O. H. Rinell, Matilda Persson, Ingeborg Österlund, Titti Schlyter.

Missionärerna och skaror av infödda medarbetare och kristna samlades då till högtid i Kina, tiotusental av missionsvänner inom Sveriges 683 baptistförsamlingar mötte dem vid liknande högtider i hemlandet, och samfundets missionsstyrelse högtidlighöll några dagar senare på ett värdigt sätt detta missionsjubileum med en större sammankomst i Stockholm. Allmänna konferensen 1931

riktade en vädjan till alla Sveriges baptister, att de vid firandet av detta jubileum även måtte såsom tackoffer frambära penninggåvor, avsedda att användas till uppförandet av ännu en huvudstation i Kina. Det är icke nu möjligt att angiva resultatet av denna jubileumsinsamling. Av allt hjärta hoppas man emellertid, att Guds folk i Sverige genom sin givmildhet måtte hava ådagalagt, huru tacksamma vi alla äro för det stora verk, Gud genom sina vittnen verkat i Kina under de gångna fyratio åren, och att vi vilja kraftigt bidra till att föra detta verk ytterligare framåt.

Det av Svenska Baptistmissionen år 1891 upptagna verksamhetsfältet är beläget i provinzen Shantung i nordöstra Kina. Det sträcker sig utefter kusten som en väldig triangel med järnvägen Tsingtao-Tsinanfu som huvudsaklig bas mot norr. Det här en befolkning av om kring tre millioner människor. Här förhyrde samfundets förste missionär, Carl Vingren, hösten 1891 ett hus i staden Kiaochow och började missionsverksamheten. Han följdes år 1892 av J. E. Lindberg och 1894 av J. A. Rinell, fru Hedvig Rinell och Anna Holst, sedermera fru Lindberg, såsom missionärer på detta fält. Själv nödgades Vingren på grund av sjukdom redan i december 1893 återvända till Sverige.

Dessa första jämte senare utkomna missionärer hava med stor hängivenhet, insikt och målmedvetenhet byggt upp en mångsidig missionsverksamhet, som redan nu utgör en vacker minnesstod över deras storslagna livsgärning. Några siffror äro nog för att visa detta. Huvudstationernas antal äro 4 med 84 utstationer, 72 gudstjänst- och skollokaler samt ett tiotal större eller mindre bostadshus för missionärer. En femte huvudstation är påbörjad ehuru ännu icke tillräckligt uppbyggd för placering av svenska missionärer där. Det är meningen att jubileumsoffret skall fylla detta behov. Antalet kristna församlingar är 8 med omkring 3,000 medlemmar samt 148 manliga och 31 kvinnliga infödda medarbetare till missionärerna. Antalet söndagsskolor samt andra högre eller lägre skolor är 130 med tillsammans



2,603 elever. Två sjukhus med 270 och 2 kliniker med omkring 4,000 patienter pr år samt 1 barnhem, vårdande 22 skyddslingar, äro i verksamhet. Av biblar eller bibeldelar ha under senaste året spritts 9,555 samt av andra kristliga böcker och traktater 67,239 ex.

Hela antalet missionärer under 40-årsperioden uppgår till 34 personer. För närvarande är missionärernas antal 25, 9 män och 16 kvinnor.

Här summariskt angivna siffror tala sitt tydliga språk om uthålligt, man vore färdig att tillägga hårt och svettigt vardagsarbete. De vittna i hög grad om initiativkraft och mångsidighet i missionsgärningen samt om en icke alldeles vanlig framgång under hårda begynnelseår i det konservativa och för allt utländskt tillslutna Kina. Vi här hemma göra oss knappast en föreställning om vilken stor och vidlyftig verksamhetsapparat våra missionärer i Kina byggt upp och nu hålla i gång. Såsom ett ögonvittne till vad där skett och sker måste jag säga: Det är underbart, att alla dessa många och stora verksamhetsresultat kunnat vinnas i ett hedniskt land under den korta tidrymden av fyra tio år. Av Herren är det skett. Vår Gud bor i höjden, allt vad han vill, är han mäktig att skapa fram.

Kinamissionen under dessa år har nämligen alls icke varit att likna vid »en dans på rosor». Vår första missionär blev sjuk och måste återvända hem. Flera hava av samma skäl nödgats lämna missionsfältet med dess för hälsan påfrestande förhållanden. Farsoter och hungersnöder ha på olika tider härjat därute. Boxarupproret åren 1900—1901 med sina tusentals blodsoffer, revolutionen 1910—1911 samt de senaste årens inbördeskrig och rövarhärjningar — genom allt har Herren Gud, ibland på underbaraste sätt, bevarat sina och våra vittnen i Kina. Det har understundom förefallit mig, att Gud på enastående sätt tagit vård om Sv. Baptistmissionen i detta land. Den har oavbrutet kunnat fortgå alla dessa år, till och med när skaror av missionärer på andra orter i Kina nödgats fly från alltsamman. Detta borde fylla allas våra sinnen med ödmjukhet och lovsång till Gud.

Våra sändebud i Kina hava dock haft att uppleva icke blott prövosamma och arbetstyngda år. De ha mötts av riktiga klang- och jubeldagar också. En sådan var det väl, då provinsguvernören på sin tid visade dem ett sådant förtroende, att han tog dem under sitt särskilda beskydd under boxarupproret. En annan högtidsdag var det förvisso, då svenske generalkonsuln J. E. Hultman personligen infann sig på Kiaochow station och lade grunden till vår ståtliga missionskyrka där. En kanske ännu större dag var det, då den nya kyrkan invigdes och flera tiotal kineser genom det bibliska dopet förenades med den kristna församlingen. En annan salig stund var det, när en av ortens rika män, köpman, bankir och krögare, efter att ha omvänt sig till Gud, på sin dopdag överlämnade sina förra krog- och spelhus — nu restaurerade eller ombyggda till kyrka och skollokaler — såsom en fri gåva till missionen. Öppnandet av nya stationer och bildandet av de åtta, nu kraftiga församlingarna ha säkerligen utgjort högtider, som icke förgätas. Uppsättandet av det första av missionens tre predikotält — en gåva genom pastor Carl Vingren från vänner i Amerika — varvid massor av folk strömmade till och begärligt lyssnade till evangelium, var en stor tilldragelse, som väckte tacksägelse till Gud. Inspektionen åren 1921—1922 blev naturligtvis en glädjeric och viktig tilldragelse, och öppnandet av det nya rymliga skolhuset för högre flickskolan och seminariet framkallade tacksamhetstårar och leenden både hos lärare och elever.

Själva jubileumsåret torde dock ha kommit med den största välsignelsen och allra rikaste bönhörelsen: en kraftig andlig väckelse med talrika omvändelser, gripande syndabekännelser samt fördjupandet av det andliga livet. Denna väckelse har berört alla stationerna och sålunda hela vårt missionsfält i Kina. Det är, som om missionens Herre på detta kraftiga sätt velat visa sitt välbehag över missionen och dess bedjande och kämpande banerförare. Missionärerna påstå, att det som skett 1931 är större och går utöver allt vad de förut erfarit. Gud är på ett



aldeles särskilt sätt mitt ibland dem, och hans Andes verk i själarna pågår alltfört.

Utrymmet tillåter icke att fortsätta betraktelserna över ett ämne, som är nästan outtömligt rikt, som doftar av oskattbara gudomliga välsignelser och som därför är oss alla så kärt. Missionärernas och även andra uttalanden i Veckoposten i samband med högtiden och den jubileumsskrift, vilken blivit utgiven, hava redan givit och komma ytterligare att skänka mera detaljerade och intressanta informationer rörande vårt samfunds nu 40-åriga kinamission.

\* \* \*

\*

Antalet nu hemmavarande missionärer från Kina och Kongo är större än någonsin i vår missions historia. De äro med ett par tre undantag samlade i den vackra grupp, som illustrerar denna artikel. Även detta förhållande är ägnat att åskådliggöra den kraftiga utveckling, samfundets mission bland icke kristna folk rönt. Mätte det ock utgöra en inspirerande profetia om ytterligare utveckling, om större under, som Gud vill utföra genom sitt folk, förrän Jesus Kristus kommer i sin makt och härlighet.

*C. G. Lundin.*



## AVGÅENDE ELEVER VID BETEL- SEMINARIET 1931.

*John Berg*, född den 10/5 1905 i Alnö, Västernorrlands län. Döpt i Lucksta 1922. Under ferierna verkat i Stockholm IV, Göteborg II, Örebro I och Hudiksvall. Från 1 okt. 1931 arbetare i Stockholms distrikts ungdoms- och söndagsskolförbunds tjänst.

*Carl Carlsson*, född den 28/12 1905 i Attmar. Västernorrlands län. Döpt i Lucksta 1922. Under ferierna verkat i Forshaga, Västervik, Hedemora och Ljusdal. Skall fortsätta sina studier.



*John Berg.*



*Carl Carlsson.*